

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

Mše svatá pro děti na začátku školního roku.

ZÁŘÍ 2014

SLŮVKO FARÁŘE

Miss farnosti

(šikmý pohled na rovný svazek)

Mohlo jich být pár, kteří se skoro náhodou cestou z kostela potkali jednu velmi slunečnou neděli před restaurací Na Rynku pod tím velkým slunečníkem a při diskuzích o všem a o ničem došli k zajímavému tématu: Která z těch, co chodí do kostela, je tou nejkrásnější...

Jak se většinou chlapi nehádají, tak v téhle chvíli to vypadalo skoro na to, že snad dojde i na šarvátku a vzduchem pleskne i jakási ta „fackorána“. A nechybělo i nějaké to ostřejší slovo. Nakonec z mužských úst to tak nějak tolerujeme...

Byla poručena další „runda“ a znovu a znovu se dohadovali, jestli tou nejkrásnější je ta v béžovém nebo ta v černém anebo ještě ta v tom modrošedém. Nešlo se domluvit. Na faktu mohlo být komplikací i to, že dotyčné se oblékají pokaždé jinak, ale to se moc neřešilo.

Jeden z nich napadl poznámkou jednu z navrhovaných a řekl: „Ta? To byste s ní museli žít. Já s jejím manželem dělám a on by mohl vykládat, co je ona zač. Tu mít doma, tak už doma nejsem!“

„No počkat! My se přece nebavíme, jaká je, ale jak vypadá, ne?“ oponoval jiný z nich. Ostatní přitakali a znovu se napili. „To je sice pravda, ale já musím říct, že tu další jsem onehdy pozdravil a vůbec mi neodpověděla na pozdrav, a to jsme skoro sousedi.“ rozčiloval se další z nich. „Třeba tě neviděla“ bránil ji jiný. „Ta? Prosím tě, ta moc dobře ví, že se po ní vždycky dívám a předtím mi na pozdrav odpovídala“ stupňoval svůj hněv dotyčný. „Možná ti chtěla dát najevo, že jako ženatý se máš koukat jinam“ usmíval se obránce. „Kurník šopa, já se mohu dívat, kam já chci, ne?“

Zase nastala snaha vrátit se k tématu, která je nejkrásnější. Šlo to pomalu a ztuha. Už, už to vypadalo, že se shodnou na konkrétní dotyčné, když tu jeden z nich říká: „Ty N. (písmenem N jsme nahradili jméno dotyčného z důvodu ochrany osobnosti), nejde támhle tvoja roba?“ (pro pražáky – „roba“ je výraz pro manželku) a ukázal rukou určitým směrem. A opravdu! Z jednoho místa se blížila poměrně rychlým a pevným krokem evidentně ke stolu, u kterého seděli, dáma zdravé barvy v obličeji a s docela bojovným výrazem ve tváři. „Chlapi, kolik je hodin?“ zeptal se polohlasem ten, který s blížící se odhodlanou dámou tvořil posvátný manželský svazek. „To už je po půl jedné? No tak to je konec..“

V tu chvíli už nikdo neměl odvahu dál zkoumat, která z kostela je nejkrásnější, bo každý, kdo viděl odcházejícího N., jak cupitá za svou manželkou, pochopil, že ta nejkrásnější je přece „ta moja, keru mám doma. No ni?“

(Mt 19,5)

PKF

Oznámení pro členy živého růžence !!!

Od neděle 7. září se 3. modlitební úmysl pro neaktuálnost mění.

Místo něj se budeme modlit :

**„ Za těžce nemocné a seniory v naší farnosti,
za lásku a trpělivost pro ty, kteří o ně pečují.“**

"Nebojte se!"

V každém směru může strach těžce doléhat na srdce mladých lidí, kteří hledají své místo, místo svého srdce, místo kde budou moci spolupracovat na díle stvoření a posvěcení. Neboj se vyjít na cestu, která je ti vlastní. Buď zkrátka sám sebou, tím, kým jsi byl stvořen! Neboj se svého okolí a neboj se sám sebe. Neboj se své slabosti a vykroč na cestu, ke které tě vede láska...

Je dávnou zkušeností Otců, že strach v člověku probouzí Zlý. Je dobré to vědět, aby ses mohl bránit. Využívá rafinovaně všech prostředků a dokonce tvých vztahů a tak rafinovaně vše "poskvřňuje", vše zaměřuje ke vzpouře proti tobě samému i proti Tomu, jehož obraz bys v sobě tak zapřel.

Bůh tě stvořil ke svému obrazu - vtělením, smrtí a zmrtevýchvstáním Krista ti v Eucharistii daroval synovství. Jsi dítětem Otce, bratrem Syna a předmětem Lásky - Ducha svatého - jenž z obou vychází. Přijmi sám sebe jako jedinečný originál, jako mistrovské dílo Boha. Nenech si zakrýt tento obraz tím, že v tvých očích bude "ten, jenž tě neustále obžalovává před Bohem" nesmyslně zvětšovat tvé slabosti a tak vše, k čemu tě navedl, využívat k pokoření, zahanbení, k pošlapání tvého já, v němž nenávidí obraz toho, proti kterému se pyšně vzepřel.

Nenech se jím strhnout. Neboj se! Neboj se přijmout sám sebe a své slabosti. Neuzavírej se ve svém strachu, ale vyjdi na cestu hledání Božího milosrdenství. Jsi člověk. Tuto základní a tak jednoduchou skutečnost si často necháváme proklouznout mezi prsty. Často cítíme pokušení být raději bohy, být dokonalí, jako je dokonalý Bůh. To je krásná myšlenka, pokud pramení z evangelia a z Pravdy. Může ale také být zneužita, může v tobě být "přemalovaný" obraz dokonalosti nebo způsob, jak jí dosáhnout. Poznáš to jednoduše - pokud se v touze o dokonalost neustále díváš na sebe, jen na sebe a své slabosti, své hříchy, tajné viny nebo pokud se cítíš povznesen svými úspěchy nad jiné a neustále usiluješ o dokonalost, pak se zabrzdí a podívej se za sebe, zhadnoť ovoce a nepokračuj, pokud nebude dobré. Pravé úsilí o dokonalost by totiž mělo pramenit z pohledu na Boha. V tomto pohledu ti dostatečně vyplynou před oči tvé slabosti, ale nebudeš jimi "umlácený", nebudeš se kvůli nim nenávidět, nebudeš se vzdávat, budeš hledět na lásku toho, který natáhl ruce po také tvém kříži, který jej za tebe nesl, který pod ním také opakovaně upadl. Uvědomíš si, že se opravdu nemusíš bát. Pravda o tom, že jsi člověkem v tobě bude radostí, protože v nalézání Jeho lásky objevíš důstojnost člověka, ke které jej povzneslo právě Kristovo vtělení a ještě více smrt a Eucharistie.

Jsi skutečným synem Nejvyššího! Ať jsi jakkoli nevěrný, nikdy pro něj nepřestaneš mít cenu milovaného syna. Nemůže v tobě přestat vidět svého Nejmilejšího - Krista, který v Eucharistii vtiskl svoji podobu do tvého srdce, jehož "vůní" jsi prostoupen.

"Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít. Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout. Zapřeme-li ho, i on nás zapře. Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.

Jestliže se rozhodneš pro Boha, nemůže tě od něj oddělit žádná slabost, žádná nevěrnost, žádný pád. Jen se nesmíš přestat dívat na jeho Tvář. Nesmíš přestat kontemplantovat jeho lásku, milosrdenství, jeho vnitřní nutkání, závazek věrnosti být milosrdný k těm, které přijal za vlastní.

Neustále se dívej na Boha. Aby ti v tom pomohl, dál nám sám sebe v Eucharistii. Je s námi, bydlí mezi námi, bydlí uprostřed našich vesnic a měst. Jdi za ním a dívej se na něho, když cítíš, že se od něho vzdaluješ, když ztrácíš jeho obraz z očí svého srdce. Choď k němu často. Nevadí, že je ve svatostánku, nevadí, že ve tvé farnosti třeba nebývají adorace. Víra ti pomůže prostoupit zlatými dvířky. Vždyť i On prošel zavřenými dveřmi a také za tebou vyjde, když uvidí tvůj žal, tvoji žízeň, tvoji touhu po něm. Každým přijímáním pak samotné tvoje srdce, celé tvé "já" je přetvořeno ve svatostánek. Můžeš se

Ježíši v Eucharistii klanět i doma, na cestách - kdykoli a kdekoli.

Přesto však návštěva kostela, pokleknutí u nohou Eucharistického Ježíše, chvilka adorace, tichá chvilka po přijímání zůstanou nejcennějšími okamžiky, ve kterých se může prohloubit tvoje vědomí o hluboké souvislosti mezi oběma svatostánky - tím kamenným

a tím živým, kterým je tvé srdce.

Neboj se sám sebe a svých slabostí. Neboj se nechápavých pohledů okolí. Neboj se rozhodnout se tak, jak to cítíš ve svém srdci. Nemusí se to líbit všem a jistě nebude, ale mělo by se to líbit Bohu a přirozeně také tobě. Nikdo tě nemá právo nutit k nějaké cestě, kterou nechceš jít. Překroč svůj vlastní strach, ať pramení odkudkoli a vydej se svou vlastní cestou.

(Čerp. z internetových stránek Kongregace Nejsvětější svátosti:

<http://www.eucharistie.cz/czech/povolani/nebojse.html>)

Vybrala Věra Dudová

Přátelství je jako slunce, které prozáří život člověka

Příteli mohou říct všechno, aniž bych vážil každé slovo.

Přátelství je jako slunce, které prozáří život člověka. Tak je poznal římský filozof Marcus Tullius Cicero: "Kdo odstraňuje ze života přátelství, odnímá vesmíru slunce." Bez přátelství se stává život ponurým a neradostným. Psychologové dokazují, že lidé bez přátel trpí mnohem více ranami osudu a krizemi. Nedokáží totiž překonat zážitek hlubokého utrpení. Právě v něm se osvědčuje přítel. Kdo tehdy stojí věrně po boku, prokazuje se jako přítel. Cicero to vyjádřil svou slavnou sentencí: "Amicus certus in re incertacernitur - Spolehlivého přítele poznáš v nebezpečí."

Přítel je nejlepší terapeut v osamění a ublížení. Johann Wolfgang von Goethe k tomu poznamenal: "V srdci přítele zas a zas ozvěnou tiší se bolesti tón." Přítel není rádce. Stojí prostě u mne a při mně. Vyslechne mě, aniž by hodnotil, co říkám. Mohu před ním vyslovit, co cítím, nemusím se stále kontrolovat. Víím, že je to u něj dobře uloženo. Příteli mohou říct všechno, aniž bych vážil každé slovo. Když mu svěřím, co mě tíží a rmoutí, bolest zmizí. Je mi lehčeji u srdce.

Sama bída je pro biblické mudrce testem opravdového přítele. V knize Sírachovce, kde se řecká moudrost spojuje s židovskou spiritualitou, čteme: "Jiný ti bývá u stolu společníkem, ale nevytrvá, až budeš v soužení. Dokud ti bude dobře, bude tvým druhým já. Stihne-li tě však ponížení, obrátí se proti tobě a víckrát ho už neuvidíš" (Sir 6,10-12). Teprve soužení prověří pravé přátelství. Skutečný přítel stojí trpícím věrně po boku. Provází ho všemi těžkostmi a zoufalstvím. Právě o takovém i mluví Sírach: "Věrný přítel je pevná ochrana; kdo ho našel, našel poklad. Věrný přítel je k nezaplacení, ničím nelze vyvážit jeho cenu" (Sir 6,14). Přítel je jako bezpečný stan, který se prostírá nade mnou. V tom stanu mohu bydlet, jsem v něm v bezpečí, chráněn před prudkým sluncem i nočním chladem.

Kapitola z knihy Anselma Grúna "Přátelství", vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Vybrala Věra Dudová

ZA TAJEMSTVÍM BIBLE - ÚDOBÍ RANÉ CÍRKVE

Ranou církev tvořili lidé nejrůznějších národností a společenských vrstev. V době seslání Ducha svatého o letnicích byli v Jeruzalémě zbožní židé ze všech národů na světě. Mezi shromážděnými vyznávajícími židovskou víru byli také Řekové. Mezi nimi a palestinskými židy vládla již dlouho nedůvěra, ba dokonce nepřátelství. Ti, jejichž obrácení bylo výsledkem úsilí apoštolů, byli proměněni a sjednoceni křesťanskou láskou. Navzdory dřívějším předsudkům spolu žili svorně a měli všechno společné. V Bibli ve Skutcích apoštolů ve 4. kap. od 34. verše máme zprávu, „že nikdo mezi nimi netrpěl nouzí,“ a dále je zde popsáno, jakým způsobem byly jejich potřeby naplňovány. Věřící, kteří měli peníze a majetek, ochotně přinášeli své dary, aby pomohli druhým v tísní. Někteří Řekové si však začali stěžovat na židy kvůli údajnému zanedbávání řeckých vdov při každodenním rozdělování pomoci. Církev se neustále zvětšovala a přírůstek členů kladl stále větší nároky na ty, kdo za ni zodpovídali. Apoštolové museli nyní učinit důležitý krok a zavést v církvi řád odpovídající evangeliu. Ten spočíval v přenesení některých povinností, jež až dosud plnili sami, na další spolupracovníky. Svolali proto všechny učedníky, aby pod vedením Ducha svatého vypracovali plán, jehož cílem bylo lepší uspořádání poměrů v církvi. Nastala doba, kdy byli duchovní vůdcové církve zproštěni povinností rozdělovat dary chudým a jiných podobných úkolů a mohli se více věnovat hlásání evangelia. Řekli: „Bratři, vyberte si proto mezi sebou sedm mužů, o nichž se ví, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověřme je touto službou. My pak budeme i nadále věnovat všechn svůj čas modlitbě a kázání slova.“ (Sk 6,3.4.) Tak bylo zvoleno a slavnostně odděleno sedm mužů k diakonské (jáhenské) službě. Byl zvolen Štěpán, Filip, Prochor, Nikánor, Timón, Parmén a Mikuláš z Antiochie.

Pověření sedmi osob s dohledem nad určitou oblastí díla se stalo pro církev velkým požehnáním. Tito služebníci, na jejichž hlavy apoštolové vložili své ruce, pečlivě dbali na potřeby jednotlivců, zvláště chudých, i na všeobecné zájmy církve.

Uspořádání církve v Jeruzalémě mělo být vzorem pro uspořádání církve všude tam, kde učedníci získávali lidi pro poselství evangelia. Když se v pozdější době raného křesťanství připojovaly k církvi v různých částech světa početné skupiny věřících, uspořádání církve se dále zdokonalovalo, aby byl zajištěn pořádek, systém a jednotné působení.

První křesťanský mučedník

Štěpán, hlavní ze sedmi diakonů, byl velmi zbožný a hluboce věřící muž. Přestože byl rodilý Žid, hovořil řecky a znal řecké zvyky a obyčeje. V Božím díle byl velmi zdatný a neohroženě vyznával svou víru. Učení rabíni a učitelé zákona se s ním pouštěli do veřejných diskuzí, protože byli přesvědčeni, že nad ním snadno zvítězí. „Nebyli však schopni čelit Duchu moudrosti, v jehož moci Štěpán mluvil.“ (Sk 6,10.) Nejenže mluvil v moci Ducha, ale bylo zřejmé, že znal dobře proroctví a byl zběhlý ve všech otázkách Zákona. Obratně hájil pravdy, které zastával, a snadno své protivníky přemáhal. Když kněží viděli, jaká moc provází Štěpánovo kázání, zmocnila se jich krutá nenávist a rozhodli se, že ho zabijí, a tak umlčí jeho hlas. Přestože si byli vědomi, jaké následky může mít jejich jednání, zmocnili se Štěpána a odvedli ho před veleradu k výslechu.

Z okolních zemí byli povoláni před veleradu vzdělaní židé, aby vyvrátili tvrzení tohoto vězně. Byl zde i Saul z Tarsu, jenž hrál v procesu proti Štěpánovi důležitou roli. Použil veškerou svou výmluvnost, a tak se snažil přesvědčit lid, že Štěpán káže klamně a nebezpečné učení. Narazil v něm však na člověka, který jasně chápal Boží záměr, že evangelium je třeba hlásat všem národům. Ve své obhajobě hovořil o dějinách vyvolaného Božího lidu a důkladně prokázal znalost židovské bohoslužby a jejího duchovního významu. Zopakoval také Mojžíšova slova, kterými předpovídal Mesiáše. Vyznal svou věrnost Bohu a židovské víře. Rovněž zdůraznil, že Zákon, v němž hledali židé svou spásu, nedokázal ochránit Izrael od modlářství. Po těchto slovech byli kněží zlostí celí bez sebe. Štěpán si v jejich tvářích přečetl svůj osud. Upíral zrak na otevřené nebeské brány. Pak vítězoslavně zvolal: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka stojícího po pravici Boží.“ (Sk 7,56.) Jeho pronásledovatelé si zacpávali uši, aby neslyšeli taková slova, s hlasitým křikem se na něj vrhli „a hnali ho za město... Když Štěpána kamenovali, on se modlil: Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel. (Sk 7,59.60.) Nad Štěpánem nebyl vynesena právoplatný rozsudek. Římské úřady za úplatek tento případ dále nevyšetřovaly.

V době Štěpánova výslechu a smrti se zdálo, že Saul z Tarsu propadl fanatickému šílenství. Dál pokračoval v pronásledování Boží církve, dál pátral po věřících a zatýkal je v jejich domech. Horlivost, s jakou pronásledoval věřící, naháněla křesťanům hrůzu.

Po Štěpánově smrti byl Saul s ohledem na své zásluhy v tomto případě zvolen členem velerady. Po určitou dobu byl mocným nástrojem, který bojoval proti Božímu Synu. Avšak tento neústupný pronásledovatel, který se snažil zničit církev, se brzy zapojil do jejího budování. Bůh si vyvolil Saula, aby nahradil umučeného Štěpána, aby kázal Krista, trpěl pro jeho jméno a všude šířil zprávu o jeho spasení. Štěpánova smrt byla pro ranou církev bolestnou zkouškou. Měla však za následek obrácení Saula, jenž nedokázal zapomenout na mučedníkovu víru, houževnatost a na slávu, která vyzářovala z jeho tváře.

Církev s velkou péčí shromáždila vzpomínky na ty, kteří šli až do krajnosti, aby dosvědčili svou víru. Dějiny církve nejsou jen dějinami těch statečných křesťanů, kteří celý život věnovali pro Krista nebo své bližní, ale jsou dějinami i těch, kteří ve víře selhali nebo od víry odpadli.

av

Použitá literatura: Ekumenický překlad Bible
E.G.Whiteová: Poslové naděje a lásky

Příště: Obrácení Saula-Pavel, karatel evangelia, učitel národů

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Strídmost – nestřídmost
Termín setkání: Středa 17. září 2014
Čas a místo setkání: 18:50 ve Farním sále

Biblický text:

- Lk 12,13-21 Přílišná starost o pozemské věci
- Ex 16,13-25 Mana. Kdo nasbíral mnoho, neměl nadbytek...

Biblické odkazy:

- Sir 37,27-34 Všechno neprospívá všem
- 1 Kor 10,31 Ať jíte nebo pijete, vše konejte k Boží slávě
- Lk 12,22-31 Nemějte starost o život
- Flp 4,11-13 Dovedu trpět nouzi i hojnost
- Lk 21,34-36 Dejte si pozor, aby srdce nebylo zatíženo nestřídmostí

PŘÍPRAVA K BÍŘMOVÁNÍ - ZÁŘÍ

SOBOTA 13.9.2014 v 18.30 na faře

Přátelství

Člověk je tvor společenský, to je známá věc. Všichni hledáme a chceme mít někoho, kdo nám bude ochotný naslouchat, kdo nám poradí a my si jím poradit necháme, protože si jeho názoru vážíme. Někoho, kdo nám rád pomůže s vyřešením problému, aniž by se ptal proč, kdo přijme naši negativní reakci či kritiku, aniž by se urazil a pokud nás dokáže i rozesmát, tak to už je i bonus navíc. To je přítel, tak to vnímám. Rádi ho vidíme, rádi jsme s ním v kontaktu, a nehraje roli, jestli je to brzy ráno, přes den nebo pozdě večer. Je to víc než jen kamarád. Kamarád nás rád uvidí, pokláboší si s námi, posedí, v lepším případě nás i něčím dobrým pohostí, ale raději po něm nic nechtějte.

Ve svém dosud prožitém životě jsem přátelství také hledal a pořád hledám. Podařilo se mi pár jedinců, které si troufám v duchu nazývat přáteli, i najít. Neoslovuji je přáteli, ne že by se mohli takového oslovení polekat, ale proto, že se snažím být jim přítelem svým chováním k nim.

A při tom hledání jsem se snažil i pozorovat tento výjimečný vztah u jiných lidí.

Přátelství není něco, co samo od sebe vznikne a trvá a trvá. Pokud bych měl přátelství k něčemu přirovnat, nejlepším příměrem, který mě napadá, je krásná, voňavá, ale křehká a vzácná květina. Nejprve ji musíte najít, což není lehké a pak, tak jako o ni i o přátelství je potřeba co nejlépe pečovat a investovat do něj svůj čas a úsilí. Pokud je druhá strana opravdovým přítelem, není tato investice ztracená a mnohokrát se každému vrátí.

Přátelství lze najít nejen mezi osobami stejného pohlaví a přibližně stejného věku.

Může vykvést mezi rodiči a dětmi, ale je to velmi výjimečné a vzácné. K takovému vztahu musí děti přestat být dětmi a rodiče musí najít odvahu a toleranci k tomu, aby přestali být rodiči.

Přátelství lze u některých šťastlivců nalézt v manželství. Prvotní zamilovanost u každého páru většinou po nějaké době pomine, moderní doba pak velí, aby se rozvedli a hledali novou lásku. My jsme však křesťané a slib daný partnerovi před Bohem přece nelze vzít zpět. Pak je darem, jestliže je nám partner i přítelem a nejen člověkem, se kterým vedle sebe žijeme v jedné domácnosti a se kterým vychováváme děti.

Přátelství dokáží navázat i lidé žijící relativně o samotě. Vždyť přítel nemusí nutně být jen jiný člověk. Část v tomto článku popsaných informací jsem zažil a uvědomil si před a v průběhu letošní křížové cesty ve Zlatých Horách. A mimo jiné jsem si všimnul i jedné zúčastněné řádové sestry a jednoho kněze. Úplně z nich čišelo, že zažívají intenzivní přátelství. Přátelství s Ježíšem Kristem. Tehdy mi to došlo.

Nikdo z nás se nemusí cítit osamělý, každý může mít svého přítele, který splňuje všechny podmínky, které jsem popsal na začátku. A co víc, přátelství Ježíše Krista je nám k dispozici kdykoliv, tedy kdykoliv kdy o ně stojíme.

A pokud žije Ježíš Kristus i v některém z našich lidských přátel, je to neocenitelný dar, za který nezbyvá než jen Pánu Bohu neustále děkovat, že nám takového přítele pomohl nalézt.

Nezapomeňte, přátelství je jako květina...

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Melichar Grodecký a druhové

Jejich památka se slaví 7.září

Svatý Melichar Grodecký, spolu se sv. Štěpánem Pongráczem a sv. Markem Križim (ostřihomským kanovníkem) patří mezi tzv. „košické mučedníky“. Všichni tři studovali na jezuitské koleji ve Štýrském Hradci a jako mladí kněží přišli společně do Košic, kde byli umučeni.

Melichar Grodecký (pl.: Melchior Grodziecki) se narodil v Těšíně pravděpodobně roku 1584 (možná 1582) v měšťanské rodině Grodzieckich. Mezi jeho příbuznými bylo několik duchovních včetně Jana Sarkandera, který byl rovněž svatořečen v roce 1995 a s nímž se společně přimlouvá za ostravsko-opavskou diecézi.

Melichar začal studovat u jezuitů ve Vídni a pak r. 1603 v Brně vstoupil do noviciátu. Po dalších studiích v Praze a Štýrském Hradci byl r. 1614 v české metropoli vysvěcen na kněze. Působil v klementinské koleji a jako ředitel semináře sv. Václava určeného pro chudé studenty.

Za stavovského povstání ho představení v roce 1618 poslali do Košic, kde měl kázat pro Slováky a Němce. V té době vojáci sedmihradského knížete Gabriela Bethlena pod vedením Jiřího Rákoczyho obsadili město. Melichar spolu s ředitelem trnavského semináře, kanovníkem Markem Štěpánem Križim, a také s Štěpánem Pongraczem, jezuitou ze Sedmihradska, byli vydáni košickou městskou radou na žádost Rákoczyho do jeho rukou. Výměnou byl dán slib, že vojákům nedovolí plenění města. Košice byly v té době převážně protestantské, ve městě bylo asi jen 200 katolických rodin.

Zpočátku se s vězni zacházelo dobře, byli hlídáni ve vlastní jezuitské rezidenci. Vězňatelé se je ale stále tvrdším způsobem snažili přimět k odpadu od katolické církve. Když se nepoddali, začalo r. 1619 kruté sadistické mučení. Výmluvně o tom svědčí pozdější poznámka městského kata, který poté, co zahlédl jejich mrtvoly, prohlásil: *„Byli tak ztýráni a zmrzačeni, že já bych to tak nikdy nedokázal, třebaže jsem v těchto věcech odborník.“*

Zajatci byli mučeni postupně. Nejprve přišla řada na Marka, potom na Štěpána a nakonec na Melichara.

Zemřeli 7. září roku 1619. V noci byla pak byla jejich těla pochována do země a následujícího roku přenesena do hrobky v kostele v Šebestové u Prešova, roku 1625 do Trnavy (postupně na tři místa), až našla odpočinek v tamějším jezuitském kostele.

První pokus o beatifikaci podnikl ostříhomský arcibiskup Pažmány (+1635) Až roku 1905 Pius 10. povolil veřejnou úctu těchto blahoslavených pro košickou a ostříhomskou diecézi a Tovaryšstvo Ježíšovo. Svatofečení byli papežem [Janem Pavlem II.](#) v roce [1995](#) v [Košicích](#). V naší diecézi můžeme ostatky těchto tří mučedníků uctít v kapli exercičního domu Tovaryšstva Ježíšova v Českém Těšíně (foto na zadní straně Nedělníčku). Zde je také každoročně pořádána česko – polská pouť ke cti sv. Melichara Grodeckého.

**SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA SPOLEČNOU
ČESKO-POLSKOU**

**pouť ke cti
sv. Melichara Grodeckého**

v neděli 7. 9. 2014 v Českém Těšíně

*Začátek v 15.15 hod. v kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
adorací a průvodem na hraniční most, setkáním s poutníky z Polska
a společným průvodem zpět do kostela Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
v Českém Těšíně*

*Slavnosti se účastní biskupové
František Václav Lobkovič a Roman Pindel*

PROGRAM

15.15 hod. krátká adorace a svátostné požehnání
15.30 hod. sraz před kostelem v Českém Těšíně
15.40 hod. průvod na hraniční most
16.00 hod. setkání s poutníky z Polska na hraničním mostě a
společný průvod do kostela v Českém Těšíně
16.30 hod. **SLAVNOSTNÍ MŠE SV. V CHRÁMU
NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA**

Po mši sv. všechny srdečně zveme na společné setkání věřících s občerstvením u kostela.

Modlitba: Svatý Melichare Grodecký,
ty jsi vedl k Bohu lidi různých národů
a svůj řeholní slib jsi dovršil mučednickou smrtí,
pros za nás, abychom vytvářeli porozumění se všemi
a zastávali se pronásledovaných.
Kéž nám na tvou přímluvu dá Bůh schopnost a sílu
nacházet konkrétní cesty lásky k bližním
ve věrnosti evangeliu. Amen.

NEDELNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

NEBESKÁ KONVERZACE

Jednoho dne se Bůh zeptal Sv. Františka

Bůh: Franto, ty víš všechno o zahradách a přírodě, co se to děje tam dole na zemi? Co se to stalo pampeliškám, fialkám, sedmikráskám a těm dalším věcem, které jsem před věky vysázel? Měl jsem perfektní bezúdržbový zahradní plán. Ty rostliny rostly v jakékoliv půdě, vydržely sucho a hojně se samy množily. Nektar z dlouhotrvajících květů přitahoval motýly, včely a hejna zpěvných ptáků. Očekával jsem tedy, že už uvidím krásné zahrady plné barev a květů. Ale všechno co vidím jsou jen zelené fleky...

Sv.František: To všechno ten kmen, který se tam usadil, Pane. Říkají si Příměšťáci. Začali říkat tvým květinám „plevel“, ze všech sil je hubí a nahrazují trávou.

Bůh: Trávou? Ale to je tak nudné! Není to barevné. Nepřitahuje to včely, motýly, ani ptáky, jenom ponravy a žížaly. Je to citlivé na teplotní změny. Chtějí tihle Příměšťáci opravdu aby tam rostla tráva?

Sv.František: Očividně, Pane. Podstupují při jejím pěstování velké utrpení. Začnou každé jaro hnojit a hubí všechny ostatní rostliny, které se v trávníku objeví.

Bůh: Jarní deště a teplé počasí pravděpodobně způsobuje, že tráva roste opravdu rychle. To musí být Příměšťáci velice šťastní.

Sv.František: Vypadá to, že ne, Pane. Jakmile trochu povyroste, sekají jí někdy i dvakrát do týdne.

Bůh: Oni jí sekají? Suší jí jako seno?

Sv.František: Nikoliv, Pane. Většina z nich jí hrabe a dává do pytlů.

Bůh: Do pytlů? Proč? Je to cenné? Prodávají to?

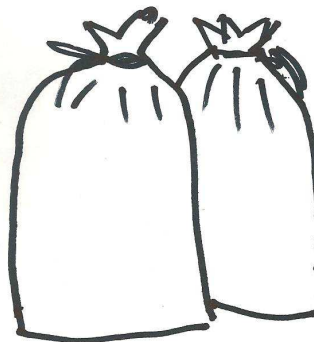
Sv.František: Ne Pane, právě naopak. Platí za odvoz.

Bůh: Tak počkej chvilku: Oni to hnojí aby to rostlo, a když to roste, tak to sekají a platí za to, aby se toho zbavili?

Sv.František: Ano Pane.

Bůh: Tihle Příměšťáci musí cítit velkou úlevu v létě, když vypínáme déšť a zapínáme horko. To dozajista zpomalí růst trávy a ušetří jim to hodně práce.

Sv.František: Tomu nebudete věřit, Pane! Když tráva přestane růst tak rychle, vytáhnou hadice a platí ještě více peněz za zalévání, aby mohli pokračovat v sekání a odvážení.

Bůh: Děsný nesmysl. Alespoň že si nechali nějaké stromy. To bylo ode mne geniální, musím se pochválit. Stromům narostou na jaře listy pro krásu a letní stín. Na podzim opadají a vytvoří přirozenou pokrývku, aby zadržely vláhu v půdě a chránily tak stromy a keře. Navíc se rozloží na kompost aby obohatily půdu. Je to přirozený cyklus života.

Sv.František: Raději si sedněte, Pane. Místo toho je Příměšťáci hrabou na velké hromady a platí za jejich odvoz.

Bůh: To není možné!! A co dělají aby chránili kořeny stromů a keřů před mrazem, a aby udrželi půdu vlhkou a nespečenou?

Sv.František: Po tom co vyhodí listy kupují něco v igelitových pytlích, co se nazývá mulč. Přivázejí to domů a rozsypávají to na místo listů.

Bůh: A odkud tento mulč berou?

Sv.František: Oni kácí stromy a rozemelou je, aby tento mulč vyrobili.

Bůh: Dóóóost!!! Už na to raději nechci myslet. Svatá Kateřino, ty máš na starosti kulturu. Jaký film je na programu dnes večer?

Sv.Kateřina: „Blbý a blbější“ Pane. Je to opravdu hloupý film o ...

Bůh: To je OK, klidně to pusť. Myslím že jsem o tom už slyšel od Františka.

Z emailové pošty

Marie Ohřálová

Pro zasmání

A za týden si povíme, jak stavbu dokončit.

V letadle se letuška nakloní k děvčeti, které sedí bledé a třese se strachem:

„Jen klid, let bude naprosto klidný a bezpečný.“

„Když já se bojím, že nám uletí vrtule...“

„Ale my nemáme vrtule, tohle je proudové letadlo.“

„A co když nám vypnou proud?“

Pan farář se snaží ukázat dětem na příkladu, co je to milosrdenství.

„Děti, když se vozka chystá, že bude bít osla a já mu v tom zabráním, tak jakou ctnost jsem tomu oslovi projevil?“

„Prosím...bratrskou lásku!“

Z knihy Nezbedův humor 4. Vydala redakce dětského časopisu Nezbeda. Zlín 2012.)

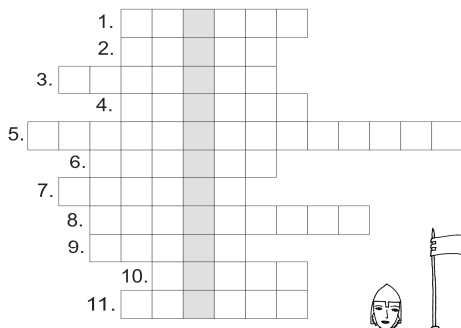
Marie Ohřálová

Dětem: Znáš tuhle pohádku? Jak se jmenuje? Vymaluj a vyprávěj.

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Vylušti tajenku

1. Místo konání mše svaté
2. Jméno apoštola
3. Hudební nástroj používaný při mši
4. Místo narození Ježíška
5. Den Poslední večeře
6. Svátost smíření
7. Velikonoční svíce
8. Křesťanský zpěvník
9. Písmo svaté
10. Hlava církve
11. Předvánoční doba

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele,
nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 28. září !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka srpnové doplňovačky zní „ŽITO A JEČMEN“. Z 18. správných odpovědí (17 v krabičce, 1 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce:

1. cena - kniha – **Jana Králová** 12 let – Studénka; **2. cena** – biblické karty – **Julie Chmurová** 9 let – Zábřeh; **3. cena** – magnetická záložka – **Gabriela Králová** 10 let Studénka. Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme.

Všiml jsem si...

...že na letošní, v pořadí již dvanácté pouti na noční křížovou cestu do Zlatých Hor k Panně Marii Pomocné jsme měli plný autobus, téměř celý naplněn farníky z Dolního Benešova a Zábřehu, kdežto před několika léty jsme ho horko těžko naplňovali až z pěti farností.

...že kněz zastupující v naší farnosti, důstojný pan farář Alfréd Volný měl při sobotní ranní mši svaté v našem kostele prosbu: „Modlete se za ty, kteří váhají, zda mají jít v neděli na mši svatou, aby se správně rozhodli.“

...že poměrně málo mužů v Dolním Benešově, třeba z naší ulice je spočítáte na prstech jedné ruky, chodí v neděli do kostela, někteří jezdí autem a „vymlouvají se“ na stařenky a ministranty (nepotřebují snad Bohu děkovat?).

...že při adoraci před Nejsvětější svátosti oltářní, ať už ve čtvrtek po večerní mši svaté, či jednou měsíčně v sobotu večer, jsou někteří přítomní tak zaraženi či uchvázeni přítomným Pánem Ježíšem v eucharistii, že zapomenou pokleknout.

...že jenom svatá víra, ač svět jí pohrdá, zdroj štěstí otevírá, lék choré duši dá (Kancionál č.513, sloka 3).

...že v Božím poli ke žni zraje koukol s pšenicí, co jsem já, kam patřím Pane zní hlas kající (Kancionál č.519, sloka 3).

...že ještě stále trvá tato krásná tradice, a každý den přede mší svatou se modlí v našem kostele růženec.

...že máme mše svaté při zahájení školního roku a na konci školního roku i s požehnáním do života pro mládež, opouštějící Základní školu.

...že se velmi vydařil poutní zájezd do Křešic a Litoměřic, a někteří účastníci to dávali hodně najevo. Takže si můžeme dovolit i v roce 2015 dvoudenní poutní zájezd na jiná poutní místa, třeba do jižních Čech, protože dobro se má šířit, o radost se má dělit a vše konat k Boží slávě

V.Švančar

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na září 2014

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.9.	18.00	Poděkování P.Bohu za 80 let života a živou rodinu	
Út	9.9.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	9.9.	Záb 18.00	Za + Karla Kosela – výroční	
St	10.9.	18.00	Za Helenu Prchalovou, manžela a rodiče z obou stran	
Čt	11.9.	18.00	SHF - Koncert	
Pá	12.9.	18.00	Poděkování P.Bohu za dar zdraví, živou rodinu a rodiče z obou...	
So	13.9.	7.00	Za Annu Faikovou, manžela, syna a snachu	
So	13.9.	ČK 17.00	Za + manžela, + syna a dceru a prosba o boží pomoc pro živou...	
Ne	14.9.	7.00	Za Evu Kadlčíkovou, manžela, rodiče a bratra	
Ne	14.9.	Záb 8.30	Na poděkování P.Bohu za 90 let života a za + manžela	
Ne	14.9.	10.00	Za + Věru a Josefa Júnovy, za + Roberta a Marii Třískovy ...	
Po	15.9.	18.00	Za členy Živého růžence	
Út	16.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.9.	18.00	Za Helenu Herudkovou, dva manžely, syna a rodiče	
Čt	18.9.	18.00	Za + Brigitu Gelnarovou a rodiče	
Pá	19.9.	Záb 18.00	Za Josefa Klemense, manželku a dvoje rodiče	
So	20.9.	7.00	Za Aloise a Andělu Golovy, za živou a + rodinu	
Ne	21.9.	7.00	Za + Jindřicha Onderku, manželku, rodiče a sourozence	
Ne	21.9.	Záb 8.30	Za Ericha Stuchlého (nedož.100 let), za manželku,dvoje rodiče...	
Ne	21.9.	10.00	Za živou a + rodinu Benkovou, Dudovou a Janošovou a za ...	
Po	22.9.	18.00	Za Bruno Foltýnka, manželku a duše, na které nikdo nepamatuje	
Út	23.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.9.	18.00	Za Annu Bilíkovou, manžela, přízeň a duše v očistci	
Čt	25.9.	18.00	Za + Gertrudu Křížovou, manžela, syna, dvoje rodiče a přízeň	
Pá	26.9.	Záb 18.00	Za Huberta Kříže, dvoje rodiče, sestru a přízeň	
So	27.9.	11.00	Za + Annu Hrbáčkovou a dva + manžely	
Ne	28.9.	7.00	Za + sestry a bratry MO KDU-ČSL z Dolního Benešova	
Ne	28.9.	Záb 8.30	Za Anežku Kapersteinovou, manžela, dva zetě, za Emu Stanov...	
Ne	28.9.	10.00	Za + Jiřinu Tomíčkovou	
Po	29.9.	18.00	Za Josefa Faiku, manželku a dceru	
Út	30.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	1.10.	18.00	Za Františku Diehlovou, manžela a syna	
Čt	2.10.	18.00	Za Miroslava Nováka, rodiče a příbuzné	
Pá	3.10.	6.30		
Pá	3.10.	Záb 18.00	Za Bruno Pačku (nedož.100 let) a manželku	
So	4.10.	7.00	Za + Lýdii Rakúsovou – výroční	
So	4.10.	11.00	Na poděkování P.Bohu za 50 let společného života, dar zdraví...	
Ne	5.10.	7.00	Za + Štěpánku Onderkovou (nedož.100 let) a za manžela	
Ne	5.10.	Záb 8.30	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví, prosba o ...	
Ne	5.10.	10.00	Za + rodiče, za + syna, dceru a vnučku Jarmilu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ZÁŘÍ

Sbírka NA CÍRKEVNÍ ŠKOLY – neděle 14.9.2014 – odesílá se v plné výši pro
potřebu církevních škol naší diecéze

Sbírka NA OPRAVY – neděle 21.9.2014

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypríána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohrálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917.